

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **městys Čechtice**, se sídlem náměstí Dr. Tyrše 56, Čechtice, zast. JUDr. Vladislavou Hanákovou, PhD., advokátkou, se sídlem náměstí Dr. Tyrše 56, Čechtice, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, za účasti osob zúčastněných na řízení: I) ZES Křivsoudov s.r.o., se sídlem Křivsoudov 138, II) RABBIT Trhový Štěpánov a.s., se sídlem Sokolská 302, Trhový Štěpánov, obě zast. Mgr. Petrem Zíkou, advokátem, se sídlem Masarykovo náměstí 225, Benešov, III) Středočeský kraj, se sídlem Zborovská 81, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2022, č. j. MZP/2021/500/2712, sp. zn. ZN/MZP/2021/500/512, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2022, č. j. 54 A 17/2022 - 74,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoby zúčastněné na řízení I), II) a III) **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) rozhodnutím ze dne 3. 8. 2021, č. j. 035295/2021/KUSK OŽP/Kot, sp. zn. SZ_035295/2021/KUSK/17, v souladu s § 19a odst. 2 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), vydal 7. změnu integrovaného povolení ze dne 3. 10. 2016, č. j. 108014/2016/KUSK OŽP/Dvo, v souvislosti s ohlášením osoby zúčastněné na řízení I) mj. o navýšení kapacity stávajících šesti hal pro výkrm brojlerů z celkem 166 200 kusů na celkem 252 000 kusů brojlerů a výstavby tří nových hal o souhrnné kapacitě 152 000 kusů brojlerů.

[2] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí krajského úřadu a toto rozhodnutí potvrdil.

[3] Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) jako nedůvodnou zamítl žalobu žalobce, kterou se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 6. 2022, č. j. 4 As 172/2022 - 11, mimo jiné vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

[5] Uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 27. 6. 2022 (viz doručenka na čl. 12 spisu Nejvyššího správního soudu). Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovateli plynout dne 28. 6. 2022 a uplynula dne 12. 7. 2022 (úterý). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek neuhradil.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

[7] Jelikož stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti mezi účastníky rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[9] O nákladech řízení osob zúčastněných na řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Těmto osobám soud v řízení o kasační stížnosti neuložil žádnou povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jim jakékoliv náklady řízení vznikly a nejsou zde ani důvody zvláštního zřetele hodné, pro něž by bylo možno těmto osobám náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti přiznat. Nejvyšší správní soud tedy rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení I), II) a III) právo na náhradu nákladů tohoto řízení nemají.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2022

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu